

Dosar nr. #####/120/2024

R O M Â N I A

TRIBUNALUL #####-SECȚIA I CIVILĂ

Complet specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale

I N C H E I E R E

Ședința publică din data de 07.11.2024

Instanța constituită din:

Președinte: #####-#####

Asistent judiciar: #####

Asistent judiciar: #####

Grefier: ##### -#####

Pe rol fiind judecarea cauzei civile având ca obiect „fond calcul drepturi salariale”, cerere formulată de reclamanta ##### în contradictoriu cu pârâtul TRIBUNALUL BUCUREȘTI.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Grefierul de ședință referă oral obiectul pricinii, stadiul în care se află judecata, modul de îndeplinire a procedurii de citare, ca fiind legal îndeplinită, precum și faptul că prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, precum și faptul că din partea pârâtului Tribunalul București, au fost depuse note de ședință, după care:

Tribunalul, rămâne în deliberare pe aspectul sesizării Înaltei ##### de Casație și Justiție, conform OUG nr. 62/2024 și sub aspectul suspendării soluționării cauzei.

T R I B U N A L U L,

Asupra cauzei civile de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 04.07.2024, reclamanta ##### a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Tribunalul București, obligarea acestuia la plata integrală și imediată a creanței certe, lichide și exigibile ce urmează a se actualiza până la data plății efective în funcție de rata inflației, compusă din diurnă, în cuantum de 2% zi din indemnizația de încadrare brută lunară aferentă perioadei 01.01.2021- 15.10.2021, datorată de pârâtul-debitor conform art. 13 alin- 1 lit. a și c din OUG nr. 27/2006, dobânda legală datorată de pârâtul-debitor pentru întârzierea în plata diurnei datorată de la data de 01.01.2021 până la data plății efective de către Tribunalul București,.

În motivarea cererii a susținut că, în anul 2012 a promovat examenul de admitere în magistratură, fiind numită judecător la Judecătoria Ploiești Secția Penală. Prin Hotărârea nr. 1425/21.11.2016 a fost transferată de la Judecătoria Ploiești Secția Penală la Judecătoria Sectorului 2 București-Secția Penală. Prin Decizia nr. ####/22.12.2020 am fost delegată pe o perioadă de 6 luni, începând cu data de 01.01.2021, de la Judecătoria Sectorului 2 București-Secția Penală la Tribunalul București-Secția I Penală, iar prin Decizia nr.

####/28.06.2021 a fost prelungită delegarea la Tribunalul București-Secția I Penală până la data promovării efective la Tribunalul București, respectiv data de 15.10.2021. În perioada 01.01.2021-15.10.2021 a avut domiciliul în #####, așa cum rezultă din copia de pe actul de identitate.

Prin cererea formulată la data de 03.04.2024, a solicitat pârâtului-debitor, Tribunalul București, plata diurnei aferente perioadei 01.01.2021- 15.10.2021 în care a fost delegată de la Judecătoria Sectorului 2-Secția Penală la Tribunalul București-Secția I Penală (perioadă în care a avut domiciliul în localitatea Caracal, #####

###), însă nu i-a fost comunicată modalitatea de soluționare a acestei cereri. În analiza cererii solicită a se avea în vedere evoluțiile legislative intervenite în materie, pe cale legislativă sau pe calea mecanismelor de unificare a practicii judiciare, care sunt susceptibile de a interpreta ca se impune acordarea pe perioada delegării judecătorilor a drepturilor prevăzute de art. 13 alin. 1 lit. a și c din OUG nr. 27/2006 în situația în care locul de muncă unde este delegat magistratul se află în aceeași localitate cu cel permanent, opiniei anterioare căreia nu se justifică acordarea diurnei.

a se avea în vedere în acest sens practica instanțelor judiciare care, în majoritate, au apreciat că magistrații delegați la o instanță cu sediul în altă localitate decât cea de domiciliu beneficiază de drepturile prevăzute de art. 13 alin. 1 lit. a și c din OUG nr. 27/2006, indiferent de faptul că, anterior acestui moment, și-au desfășurat activitatea în aceeași localitate.

De asemenea, Înalta ##### de Casație și Justiție-completul pentru dezlegarea unor probleme de drept a respins ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel ##### cu privire la stabilirea raportului dintre

dispozițiile art. 13 din OUG nr. 27/2006 și HG nr. ##### (în prezent abrogat și înlocuit de HG nr. 714/2018) constatând că trimiterea pe care dispoziția pertinentă din legea specială (OUG nr. 27/2006) o face la actul normativ cu caracter general (HG nr. 714/2018) este în sensul de a nu se acorda mai puțin decât prevede legea generală, iar nu în sensul de a se prelua limitările pe care le cuprind dispozițiile generale. În acord cu decizia, a condiționa acordarea diurnei de împrejurarea că instituția la care s-a dispus delegarea să aibă alt sediu decât instanța la care magistratul a funcționat este un element adăugat la lege, legea specială nedistingând în funcție de sediul angajatorului, singura condiție impusă fiind ca domiciliul magistratului să fie în altă localitate decât cea în care s-a dispus delegarea.

Aceeași opinie este prezentată și în ##### cu nr. 14308/V-3/2023 emisă de către Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție în data de 14.02.2024, prin care s-a concluzionat că magistrații delegați beneficiază de acordarea diurnei în situația în care delegarea în interesul serviciului se dispune la o unitate de parchet care își are sediul în aceeași localitate cu unitatea la care își desfășoară activitatea în mod permanent. În drept, s-au invocat dispozițiile art. 13 alin. I lit. a și c din OUG nr. 27/2006.

Pârâțul Tribunalul București a formulat întâmpinare prin care a invocat admiterea excepției prescripției dreptului material la acțiune pentru drepturile care nu se încadrează în termenul de prescripție general de 3 ani de la data introducerii acțiunii, respingerea pretențiilor ca fiind neîntemeiate.

Pe fond, a apreciat pretențiile formulate de reclamantă ca fiind neîntemeiate, având în vedere că reclamanta și-a desfășurat activitatea curentă, respectiv funcția de judecător, în cadrul Judecătoriei Sectorului 2 București, iar în perioada 01.01.2021-15.10.2021 a fost delegată la Tribunalul București. De asemenea, a mai arătat că în perioada 01.01.2021-15.10.2021 reclamanta a beneficiat de decontarea chiriei în temeiul Ordinului nr. 545/C/15.02.2012 la Ministerului Justiției, deci locuind efectiv în București.

Referitor la solicitarea reclamantei privind decontarea diurnei, a susținut că, potrivit art. 13 alin. 1, lit. a din OG 27/2006, scopul acordării unei sume cu titlu de diurnă și decontarea transportului este tocmai pentru ca salariatul să poată asimila schimbarea intervenită prin delegare, respectiv mutarea într-o altă localitate, fără să îi fie afectate drepturile, scop care poate fi constatat și în cazul decontării chiriei, facilitate de care reclamanta a beneficiat în perioada dedusă judecății.

Prin urmare dispozițiile art. 13 din OUG nr.27/2006 se referă strict la situația unui angajat care are același domiciliu și loc de muncă permanent și care este detașat într-o altă localitate, așa cum de altfel, s-a reținut și de Curtea de Apel București într-o decizie de speță, anume Decizia Civilă nr. #####/9.10.2015 pronunțată în dosarul nr. #####/3/2014.

Ministerul Justiției prin adresa nr. #####.06.2019 a învederat faptul că detașarea presupune, în general, schimbarea temporară a locului de muncă din dispoziția angajatorului, la un alt angajator, însă în condițiile prevăzute de art. 20 alin. 1 coroborat cu art. 67 alin. 3-5 din Legea 370/2004, pentru plata diurnei și a altor cheltuieli specifice acestei instituții este necesar ca detașarea să aibă loc din localitatea de domiciliu, în altă localitate, acesta fiind înțelesul sintagmei „detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu”.

Scopul acordării unei sume cu titlul de diurnă este tocmai pentru ca salariatul să poată asimila schimbarea intervenită prin delegare respectiv mutarea într-o altă localitate, fără să îi fie afectate drepturile, scop care poate fi constatat și în cazul decontării chiriei, facilitate acordată deja reclamantei, astfel că nu se poate aprecia că aceasta mai poate beneficia de decontarea diurnei de 2% în baza art. 13 alin. 1 lit. c din OUG nr.27/2006.

Totodată, face precizarea că aplicarea prevederilor art. 13 alin. 1 lit. a) din OUG nr. 27/2006 presupune schimbarea locului de muncă și mutarea într-o altă localitate decât aceea în care magistratul își are domiciliul. ##### în vedere faptul că reclamanta nu locuia efectiv la adresa de domiciliu menționată în actul de identitate, beneficiind de decontarea chiriei în București și, astfel, neexistând o modificare efectivă a localității în care își desfășura activitatea, respectiv în care locuia anterior delegării, reclamanta nu era îndreptățită la acordarea diurnei de 2%.

În drept, au fost invocate dispozițiile Legii nr.304/2022 privind organizarea judiciară, OUG nr.57/2015, OUG nr.27/2006, art.205 și următoarele din Codul de Procedură Civilă.

Admisibilitatea sesizării Înaltei ##### de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept:

Acest act normativ nou respectiv OUG nr. 62/2024 spre deosebire de instrumentul reglementat de codul de procedura civilă de unificare a practicii judiciare în temeiul art. 519 C.proc.civ- permite sesizarea ICCJ cu dezlegarea unei chestiuni de drept chiar și de prima instanță investită cu soluționarea tipului de cauze prevăzute de art. I alin. I din OUG nr. 62/2024.

Potrivit art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, ##### în cursul judecății proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, completul de judecată

investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta ##### de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei ##### de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 1 alin. 1 din aceeași ordonanță, dispozițiile ei se aplică proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

Reclamanta, în calitate de judecător intră în categoria personalului plătit din fonduri publice, deoarece este salarizată, potrivit dispozițiilor Legii 153/2017, de la bugetul de stat.

Obiectul cauzei vizează drepturile salariale ale acestei categorii de personal plătit din fonduri publice, deoarece, este vorba de diurna reglementată de art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, care reprezintă un drept de natură salarială (fiind un venit asimilat salariului), ce dobândește regimul juridic al salariului care, în cazul magistraților, are drept componentă principală indemnizația de încadrare brută lunară (Decizia I.C.C.J. nr. 3/2022 din 07 februarie 2022 - complet RIL).

Potrivit art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024, sesizarea ÎCCJ este permisă în cazul în care asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, ÎCCJ nu a mai statuat prin decizie de dezlegarea a unei chestiuni de drept sau decizie de recurs în interesul legii.

Verificând portalul ÎCCJ se constată că până la acest moment, nu au fost formulate sesizări cu privire la aceasta chestiune de drept către ÎCCJ și nici nu s-au pronunțat decizii de către instanța supremă cu privire la această chestiune de drept.

În practica instanței supreme cu privire la criteriile de stabilire și de identificare a cerinței noutății s-a statuat cu caracter de principiu că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou intrată în vigoare ci și de una veche cu condiția ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată. Ori în speță, deși reglementarea legală nu este de dată recentă, implicând analiza unor dispoziții legale consacrate indicate în conținutul întrebării, totuși acestea au generat o jurisprudență neunitară, ce are impact asupra raporturilor socio - economice așa cum s-a arătat și în preambulul OUG nr. 62/2004.

Dezlegarea acestei chestiuni de drept este importantă deoarece de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei și prin această modalitate se asigură unificarea practicii judiciare în această problemă de drept, deziderat stabilit în preambulul acestei ordonanțe.

Referitor la practica neunitară, au fost identificate la nivelul instanțelor atât soluții de admitere, cât și soluții de respingere în următoarele dosare: dosar nr. #####/3/2019 (3573/2018) aflat pe rolul Curții de Apel București (admitere), dosar nr. ##/120/2018 aflat pe rolul Curții de Apel Ploiești (respingere), dosar nr. #####/107/2022 aflat pe rolul Curții de Apel ##### (respingere), dosar nr. ###/122/2022 aflat pe rolul Curții de Apel București (respingere).

Astfel, prin soluția de admitere a acestui tip de cerere de chemare în judecată s-a conturat o prima opinie, în sensul că printr-un act normativ cu forță juridică inferioară ordonanței de urgență OUG nr.27/2006, respectiv HG nr.1860/2006 și, ulterior, HG nr.714/2018, nu se pot adăuga condiții noi față de cele prevăzute expres la art.13 alin. 1 din OUG nr.27/2006, care impune drept singură cerință pentru acordarea acelor drepturi faptul ca delegarea sau detașarea să fie făcută în altă localitate decât cea de domiciliu. Prin urmare, atât timp cât din actul de identitate al reclamantului a rezultat că acesta are domiciliul în altă localitate decât sediul instituției unde prestează activitatea, nu se poate aprecia că locuirea temporară în altă localitate echivalează cu schimbarea domiciliului. – art.91 alin.1 C.civ. – ”Dovada domiciliului și a reședinței se face cu mențiunile cuprinse în cartea de identitate”.

În cea de-a doua orientarea jurisprudențială care a stat la baza deciziilor de respingere a cererilor similare, s-a arătat că diurna are natură compensatorie, fapt ce rezultă expres și din prevederile art. 13 alin. (1) lit. a) din OUG nr. 27/2006, acordarea acesteia fiind justificată atunci când angajatul trimis în delegare este dislocat din mediul său obișnuit de viață și trimis să lucreze într-o altă localitate, pentru o anumită perioadă, în afara aceluși mediu, acesta este nevoit să efectueze cheltuieli personale suplimentare legate de întreținerea sa, cheltuieli generate tocmai de faptul dislocării. Ca atare, diurna (indemnizația de delegare) se plătește fără ca angajatul să depună vreun efort special sau să presteze vreo muncă în plus, ci numai în vederea acoperirii cheltuielilor suplimentare. Or, prin schimbarea locului de muncă al angajatului în cadrul aceleiași localități, această rațiune nu mai este îndeplinită.

Reclamanta nu a formulat un punct de vedere cu privire la dezlegarea problemei de drept. În schimb, pârâtul Tribunalul București a solicitat ca instanța să aprecieze asupra oportunității sesizării, mai ales că la acest moment pe rolul Instanței Supreme nu se regăsesc sesizări identice cu cea formulată în prezentul dosar.

Punctul de vedere al instanței este în sensul celei de-a doua orientări jurisprudențiale, raționamentul fiind dezvoltat și în decizia Curții de Apel București #####, pronunțată în dosarul nr. ###/122/2022 Secția a

VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, după cum urmează:

În ceea ce privește norma juridică incidentă, potrivit art. 13 alin. (1) și (3) din O.U.G. nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, „Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază, pe toată durata delegării sau detașării, de următoarele drepturi:

a) diurnă în cuantum de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară, dar nu mai puțin decât cuantumul prevăzut pentru personalul din unitățile bugetare; (...)

(3) Prevederile alin. (1) se completează, după caz, cu reglementările aplicabile personalului din instituțiile publice”.

Tribunalul reține că drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, s-au stabilit potrivit Anexei la HG nr. 714 din 13 septembrie 2018, alineatul 3 al articolului 13 din OUG nr. 27/2006, făcând trimitere la acesta.

De altfel, în paragraful 72 și 73 din Decizia I.C.C.J. nr. 3/2022 din 07 februarie 2022 - complet RIL s-a concluzionat că soluția legislativă adoptată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.860/2006, în prezent, abrogată și, consecutiv, prin Hotărârea Guvernului nr. 714/2018 (ce reglementează un segment referitor la derularea unor raporturi de muncă în altă localitate decât cea de domiciliu) – care reprezintă dreptul comun în raport cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 – se integrează în cadrul legal general mai larg reprezentat de Codul muncii și, totodată, se corelează cu principiile normative consacrate în legea-cadru în materie (dreptul comun pentru raporturile de muncă, în general. Raportul normă generală – normă specială existent între Hotărârea Guvernului nr. 1.860/2006 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 – rezultă fără echivoc și din considerentele Deciziei nr. ## din 14 mai 2018 a Înaltei ##### de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Se constată astfel că, prin HG nr. 714 din 13 septembrie 2018 se reglementează, printre altele, dreptul persoanei delegată într-o altă localitate decât cea în care își are locul permanent de muncă, nefăcându-se trimitere la domiciliu.

Din interpretarea dispozițiilor art.13 din OUG nr. 27/2006, rezultă că situația vizată de textul de lege se referă la situația unui angajat care este delegat într-o altă localitate decât cea în care își are locul de muncă permanent, legiuitorul plecând de la premisa că domiciliul acestuia este situat în aceeași localitate cu cea a locului de muncă permanent, situație juridică care nu se regăsește în speță.

Din cuprinsul cererii de chemare în judecată se observă că locul de muncă permanent al reclamantei este stabilit în localitatea București, ca o consecință a transferului solicitat de aceasta, aspect ce presupune că acesta este mediul său obișnuit de viață.

Faptul că reclamanta a fost delegată ulterior la Tribunalul București, instanță aflată în aceeași localitate, nu presupune că reclamanta a suferit anumite inconveniente generate de această măsură, întrucât nu a fost trimisă în altă localitate, nefiind dislocată din mediul său obișnuit de viață.

Relevante sunt și considerente Deciziei nr. #/2022 pronunțate de Înalta ##### de Casație și Justiție- Completul RIL, prin care s-a arătat scopul diurnei solicitate în baza art. 13 alin. (1) lit. a) din OUG nr. 27/2006:

„86. Lămuritor pentru identificarea scopului acordării diurnei de delegare sau detașare (ce interesează obiectul prezentului recurs în interesul legii) este și raționamentul dezvoltat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea pronunțată la 12 februarie 2015 în cauza C-396/13, paragrafele 46-52, în care, între altele, s-a dat o interpretare și prevederilor art. 3 alin. (7) din Directiva 96/71/CE a Parlamentului ##### și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii, conform cărora:

" Alineatele (1)-(6) nu aduc atingere aplicării unor condiții de muncă și de încadrare în muncă mai favorabile pentru lucrători.

Alocațiile specifice detașării sunt considerate parte a salariului minim, în măsura în care nu sunt vărsate cu titlu de rambursare a cheltuielilor suportate efectiv pentru detașare, cum ar fi cheltuielile de transport, cazare și masă."

87. În litigiul principal aflat pe rolul instanței de trimitere din #####, astfel cum reiese din paragrafele 47-50 din Hotărârea C.J.U.E. din cauza C-396-13, diurna nu era plătită lucrătorilor cu titlu de rambursare a cheltuielilor suportate efectiv pentru detașare, în sensul art. 3 alin. (7) al doilea paragraf din Directiva 96/71, instanța Uniunii stabilind că diurna menționată este destinată să asigure protecția socială a lucrătorilor în cauză, compensând inconveniente cauzate de detașare, care constau în îndepărtarea persoanelor interesate de mediul lor obișnuit.

Rezultă că o astfel de diurnă trebuie calificată drept "alocație specifică detașării", în sensul art. 3 alin. (7) al

doilea paragraf din Directiva 96/71.

Or, în conformitate cu dispoziția menționată, această alocație este o parte a salariului minim.

88. Atare dezlegare dată de instanța Uniunii se reflectă în dispozițiile anterior citate din dreptul național, norme care, la rândul lor, reglementează distinct indemnizația de delegare/detașare, cheltuielile de transport și cele de cazare”.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 va solicita Înaltei ##### de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept., ##### în interpretarea dispozițiilor art. 13 alin. 1 lit a) din OUG 27/2006 magistratul care are domiciliul legal în altă localitate decât cea în care se află sediul instanței unde își desfășoară activitatea ca urmare a transferului este îndreptățit la decontarea diurnei de 2% în situația delegării la o altă instanță cu sediul în aceeași localitate cu instanța la care a obținut transferul.”

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În temeiul art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 solicită Înaltei ##### de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept.

Sesizează Înalta ##### de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept:

„, ##### în interpretarea dispozițiilor art. 13 alin. 1 lit a) din OUG 27/2006 magistratul care are domiciliul legal în altă localitate decât cea în care se află sediul instanței unde își desfășoară activitatea ca urmare a transferului este îndreptățit la decontarea diurnei de 2% în situația delegării la o altă instanță cu sediul în aceeași localitate cu instanța la care a obținut transferul.”

În temeiul art. 2 alin. 3 și art.3, art. 4 din OUG nr. 62/2024 suspendă soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

Prezenta încheiere se va comunica ICCJ, se va aduce la cunoștința conducerii Secției civile și se va comunica prin email către curțile de apel și tribunalele din țară.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării. Cererea de recurs se depune la Tribunalul #####.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței, azi, 07.11.2024.

PREȘEDINTE
ASISTENȚI JUDICIARI

#####- #####

#####

#####

GREFIER

#####